

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Programul misiunilor religioase

Organizate la Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog în anul 1941.

Scopul pelerinajului:

Biruința credinciosului asupra vrăjmașilor săi văzuți și nevăzuți.

- I. La sărbătoarea: Schimbrea la față a Domnului.** Pelerinajul asociației „Oastea Domnului” și altor societăți religioase și patriotice.
1. (5 Aug.) ora 15. Vecernie cu predica: „Sfântul Duh și lucrările sale în lume” de pr. Gheorghe Popa, refugiat din Oradea.
- Ora 16. Taina sf. Maslu cu predica: „Credința și binefacerile ei” de pr. Petru Bancea-Arad.
- Ora 18. Mărturisiri.
- Ora 20. Denii cu procesiune sfârșind cu predica: „Biserica și darurile ei” de diaconul Gh. Lițiu-Arad.
- Ora 22. Șezătoare religioasă cu proiecțiuni și programul de ședință a asoc. „Oastea Domnului”.
2. (6 Aug.) dim. ora 4. Sf. Liturghie și Impărtășanii cu predica: „Bogăția și înțelesul său creștinesc” de Ieromonahul Iulian Micloș.
- Ora. 7. Drumul Crucii (14 popasuri și panahidă la mormântul vlădicesc) de Prot. Caius Turicu.
- Ora 9. Sf. Liturghie (la paraclis) cu predica: „Cinstirea și urmarea sfinților” rostită de pontificant.
- II. La praznicul hramului mănăstirii: Adormirea Maicii Domnului.** Pelerinajul general, poporan și obștesc.
1. (14. Aug.) ora 15. Vecernie cu predica: „Sfântul Duh și lucrările sale în lume” de pr. Traian Magoș-Curtici.
- Ora 16. Taina sf. Maslu cu predica: „Credința și binefacerile ei” de pr. Victor Șiancu-Nădab.
- Ora 18. Drumul Crucii.
- Ora 19. Mărturisiri.
- Ora 21. Denii cu procesiune sfârșind cu predica: „Biserica și darurile ei” de pr. Ilarion V. Felea-Arad.
2. (15 Aug.) dim. ora 4. Sf. Liturghie și Impărtășanii cu predica: „Bogăția și înțelesul său creștinesc” de pr. Alexandru-Hurban, expulzat din Oradea.
- Ora 6 dim. Sf. Maslu cu predica: „Preacurata Maică mijlocește tămăduiri pentru noi” de pr. Teodor Șerb-Nădlac.
- Ora 9. Sf. Liturghie (la paraclis) cu predica: „Cinstirea și urmarea sfinților” rostită de pontificant.
- Ora 11. Sfințirea darurilor și încheierea misiunilor.

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

ȘEDINȚA a II-a,

ținută la 19 Mai 1941, orele 9^{1/2}, în sala festivă a Academiei teologice ort. rom. din Arad.

Președinte: Prea Sf. Sa Episcopul *Dr. Andrei Magiera*.

Secretar. *Dr. Sever Ispravnic* iunior.

Prea Sf. Sa Episcopul Eparhial deschide ședința la orele 9^{1/2}.

11. Părintele *Dr. Ilarion V. Felea*, secretarul general al Adunării Eparhiale, citește *procesul verbal al ședinței I*.

Adunarea Eparhială aprobă și verifică procesul verbal al ședinței I, fără nici o observație s'au modificare.

12. Prea Sf. Sa Părintele Episcop Eparhial întreabă pe d-nii deputați eparhiali, dacă au vreo *propunere sau interpelare*, în legătură cu cele discutate în ședința I.

La propuneri și interpelări nu ia nimeni cuvântul.

13. Secretarul general prezintă cererea de *concediu* pentru întreaga sesiune, a d-lui deputat eparhial *Dr. Pavel Iva*.

Adunarea Eparhială aprobă cererea de concediu a d-lui *Dr. Pavel Iva*, pe întreaga sesiune.

14. Comisiunea de organizare, prin raportorul ei *Dr. Cornel Iancu*, referază asupra *Raportului general al Consiliului Eparhial, secțiile unite*, Nr. 2405/1941, despre activitatea *din anul 1940* și propune iar

Adunarea Eparhială, în ce privește raportul în general, îl ia la cunoștință, urmând să fie tipărit în întregime ca anexă la actele și debaterile Adunării. (Anexa B).

15. Asupra părții speciale din raportul general al Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, de sub punctul 1, în *chestiunea Episcopiei din Timișoara*, la a cărei înființare Episcopia Aradului a contribuit în măsura cea mai mare prin cedarea de bunăvoie a tuturor parohiilor ce le-a avut în județele: Timiș-Torontal și Severin, Comisiunea organizatoare prin raportorul ei dl *Dr. Cornel Iancu* propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Intrucât din teritoriul regatului jugoslav s'ar anexa părțile locuite de Români către Eparhia nouă a Timișoarei, în acest caz să se revină asupra delimitării teritoriilor ambelor Eparhii și Episcopiei Aradului să i-se

retrocedeze protopopiatele: Birchiș, Lipova și Vinga, cari sunt mai aproape, și au comunicație mai bună cu Aradul decât cu Timișoara, pentru ca astfel să fie proporția normală între cele două Eparhii.

16. În ce privește cele raportate sub punctele 2—6 din acelaș raport general al Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, referitor la: lucrările Comisiunilor Adunărilor Eparhiale din Arad și Timișoara pentru împărțirea averilor Comune între cele două Eparhii; pregătirea secundară a studenților teologi și cvalificația lor; datele statistice și concordanța lor cu rezultatul Recensământului de Stat; activitatea corporațiilor protopopești și parohiale; Consistorul spiritual eparhial, Comisiunea de organizare propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

17. Privitor la punctul 7 din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, despre detașarea d-lui *Pavel Dab* în postul de exactor eparhial, raportorul, în numele Comisiei de organizare, propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință detașarea d-lui *Pavel Dab*, refugiat dela Episcopia din Cluj, ca exactar al Eparhiei Aradului.

18. Cât privește partea din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, punctul 7, despre menținerea din partea Ministerului Cultelor a *restricțiilor bugetare cu privire la îndeplinirea posturilor vacante*, între care e și cel de secretar eparhial, acelaș raportor al Comisiunei organizatoare propune, iar

Adunarea Eparhială, cunoscând necesitatea absolută a complectării postului de secretar eparhial, devenit vacant în 1935 prin decedarea lui *Vasile Goldiș*, invită Consiliul Eparhial să facă noi demersuri pentru complectarea acestui post.

19. În ce privește chestiunea *indemnizației dela Stat pentru protopopii din Eparhia Aradului*, specificată în acelaș raport al Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, la punctul 7, în care se arată că nu s'a putut obține indemnizație dela Stat pentru 12 protopopi, ci numai pentru 6, raportorul Comisiunei organizatoare propune, în numele Comisiei, iar

Adunarea Eparhială invită Consiliul Eparhial să solicite din nou Onoratului Minister, acordarea indemnizației pentru 12 protopopi.

20. Referitor la partea dela punctul 7 din raportul Nr. 2405/1941 al Consiliului

Eparhial, secțiile unite, despre imposibilitatea de a se fi putut înactiva *protopopiatele*: *Pecica, Săvârșin și Cermei*, hotărâtă în principiu prin concluzul Adunării Eparhiale Nr. 60 din 1940, din cauza restricțiilor bugetare, neputându-se obține indemnizația pentru titularii lor, acelaș raportor, în numele Comisiunii de organizare propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Inactivarea protopopiatelor: *Pecica, Săvârșin și Cermei*, precum și arondarea din nou a protopopiatelor, să se amâne, deocamdată.

21. Cu privire la punctul 8 din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, despre *decedarea în decursul anului* a unor membri ai Adunării Eparhiale, acelaș raportor al Comisiei organizatoare propune, iar

Adunarea Eparhială cu regret ia la cunoștință trecerea la cele eterne a foștilor membri valoroși ai Adunării Eparhiale și distinși fii ai Bisericii noastre: Iconom stavrofor Dr. Teodor Botiș fost rector al Academiei teologice, Traian Vațian protopopul pensionar al Aradului, Iosif Moldovan fost inspector școlar pensionat și protopopul Mihai Cosma al Inelui.

Având în vedere serviciile deosebit de valoroase, pe care acești vrednici fii ai Bisericii le-au adus Eparhiei noastre, Adunarea Eparhială dă expresiune regretelor sale păstrând un minut de reculegere și rostind cuvintele creștinești: „Dumnezeu să-i ierte“.

(Va urma)

Despre ce să predicăm?

În **Dumineca VIII. după Rusalii**, 3 August 1941, să vorbim despre **purtarea de grijă** (providența, pronia) a lui Dumnezeu.

Dumnezeu, care este „dragoste“ (I. In. 4 v. 16), a creat lumea cu toate cele dintr'ansa, precum și pre om, *din cura'ă dragoste* (Ps. 144 v. 9), cu scopul ca cele create să-și însușească și să reoglindească perfecțiunile lui Dumnezeu (să-L „preamărească“) și prin această desăvârșire morală să se uniască în dragoste cu Creatorul, aflându-și prin aceasta fericirea (Ps. 148; I. Cor. 6 v. 20). Dumnezeu este izvorul și tot El este și ținta tuturor celor ce există (Rom. 11 v. 36; Col. 1 v. 16—17).

Dragostea atotputernică și atotînțeleaptă a lui Dumnezeu n'a părăsit pe nici o clipă cele create, ci le păstrează și conduce spre ținta lor (adecă spre Sine). Creațiunea este începutul, iar providența (purtarea de grijă) este continuarea acțiunii de dragoste a lui Dumnezeu (In. 5 v. 17). Mântuitorul ne-a învățat să numim pe Dumnezeu „Tată“ (Mt. 6 v. 9) și „Părinte“ (Rom. 8 v. 15).

Nici un părinte iubitor nu-și părăsește copiii ci grijește de ei. Dovada dragostei lui Dumnezeu față de noi, după crearea lumii și căderea omului în păcat, o avem în trimiterea proorocilor, întruparea și răstignirea Fiului Său, a trimiterii Duhului Sfânt și a lucrării harului Său prin Biserică.

Dumnezeu păstrează (conservă) cele create. Purtarea Lui de grijă se extinde nu numai asupra omului ci și a celor mai mărunte ființe și lucruri, (crinii câmpului: Mt. 6 v. 28; iarba: v. 30; vrăbiile: Mt. 10 v. 29; perii capului: v. 30). Pe toate El le ține în seamă. Dacă n'a fost nevrednic ceva de a fi creat de El, cu atât mai puțin nevrednic este de a fi îngrijit de Dânsul. El dă tuturor: viață, suflare și toate (F. Ap. 17 v. 25; I. Tim. 6 v. 17), atât celor buni cât și celor răi (Mt. 5 v. 45; Lc. 6 v. 35), și umple de veselie inimile (F. Ap. 14 v. 17). Toate trăesc din bunăvoința Lui (Ps. 103 v. 28—31). Conservarea lumii este numai un mijloc în mâna lui Dumnezeu. Scopul final este răscumpărarea lumii dela rău, și o lume nouă curățită prin suferință: ca printr'un foc (Rom. 8 v. 19; II. Petru 3 v. 7—13).

Dumnezeu neîncetat poartă de grijă nu numai de omenire, de împărății, țări și popoare, ci și de fiecare om și ființă în parte. Atât nașterea (Ier. 1 v. 5), cât și moartea (Ps. 67 v. 21), precum și toate întâmplările din viața omului, atât cele vesele cât și cele triste, sunt îndrumate de mâna lui Dumnezeu (I. Imp. 2 v. 6—8; Ps. 112 v. 6—7; 145; Is. Sir. 11 v. 16; 17 v. 15). El ajută pe om, îl păzește și apără (Ps. 144 v. 19, 21; I. Petru 5 v. 7); îngrijește de sufletul lui (Is. Sir. 18 v. 12—13) și de toate trebuințele omului (Ps. 32 v. 13—15; Mt. 6 v. 31—32).

Dumnezeu conduce (guvernează) toate spre desăvârșire (Mt. 5 v. 48). Mișcarea și schimbarea ce ni se pare o repetiție, este o formă a dezvoltării. După planurile Sale necuprinse de mintea omenească (Rom. 11 v. 33) Dumnezeu îndrumă viața aparte a oamenilor, a îngerilor, a împărățiilor și a popoarelor (I. Par. 29 v. 10—12; Ps. 88 v. 12; Iov. 12 v. 23—25; c. 37, c. 38; F. Ap. 1 v. 7; 17 v. 26). Intr'un fel conduce El creaturile cele inconștiente și în alt fel cele conștiente și libere (omul și îngerii). Cele dintâi sunt absolut supuse voinței Lui, depusă în Legile naturei, cele conștiente, înzestrate cu voință liberă sau I se supun de bunăvoie, din dragoste față de Dânsul, sau se opun voinței Sale și atunci dragostea Lui părintească îi conduce pe diferite căi de suferință spre scopul lor final, fiindcă El vrea ca toți să se mântuiască (I. Tim. 2 v. 4). Modul cum lucrează providența divină și mijloacele prin care Dumnezeu conduce toate, nu pot fi înțelese de mintea noastră (Prov. 20 v. 24). Noi însă putem

simți cu inima apropierea lui Dumnezeu în viața noastră (F. Ap. 17 v. 27—28), care deșteaptă în noi gânduri, dorințe și simțăminte cucernice, ne luminează, întărește, mângăie și ne ascultă rugăciunile, iar cu ochiul *credinței* vedem mâna Lui în viața altora, sau în *istorie*, unde nu e haos, — cum ni s'ar părea uneori — ci armonie, împlinirea voinței Lui și biruința binelui asupra răului (Is. Sir. 39 v. 21—40).

Prezența răului în lume și suferința celor drepti îi fac pe unii să se îndoiască despre purtarea de grijă a lui Dumnezeu. *Răul* nu este creat de Dumnezeu, ci izvorește din libertatea de voință a omului, și este absența binelui, așa precum întunerecul este absența luminei. Lumea aceasta, unde stăpânește încă păcatul (abaterea dela voința lui Dumnezeu), are în mijlocul ei Crucea și Evanghelia lui Hristos, dar lupta pentru răscumpărarea ei din păcat nu este încă terminată. Acum este timpul sămănatului, abia după venirea a doua a Mântuitorului va veni timpul secerișului, cu cer nou și pământ nou în care va stăpâni dreptatea (Apoc. 21 v. 1), când Dumnezeu va fi totul în toți (I. Cor. 15 v. 28). *Suferința* este urmarea prezenței păcatului în lume, fiind în același timp și foc curățitor. Unele se întâmplă prin *bunăvoința* lui Dumnezeu (cele bune), altele prin *ingăduința* Lui. El ne ajută de a birui răul: sprijinind binele, punând piedeci răului și astfel nimicindu-l, sau îndreptându-l și prefăcând în bine urmările lui. Dumnezeu îndelungrăbdă și bunătatea Lui îndeamnă la pocăință, iar pentru ceice-L iubesc pre El toate laolaltă (chiar și suferința) lucrează spre bine (Rom. 2 v. 4; 8 v. 28). Uneori Dumnezeu par'că *părăsește* pe cineva pentru a-l îndrepta și desăvârși (ca pe dreptul Iov), și numai arareori dă pieirei pe cel cu sufletul nesimțitor, ca pre Iuda. Altădată cel rău este numai o unealtă în planul lui Dumnezeu (Faraon: Eș. 14 v. 4; Rom. 9 v. 17; Caiafa: In. 11 v. 50—51).

Datorințele noastre față de providența lui Dumnezeu sunt: a privi și studia lucrurile creațiunii (Iov. c. 37; Ps. 76 v. 11—12; 142 v. 5); a lăuda pe Dumnezeu pentru ele (Iov 36 v. 24; Ps. 25 v. 7; 103 v. 25; 135 v. 4—9; 144 v. 10); a ne pune toată încrederea în ea (Mt. 6 v. 33; I. Petru 5 v. 7); a spori în cunoștința lui Dumnezeu (Col. 1 v. 10); și a nu fi cu nerecunoștință față de purtarea Lui de grijă.

Nerecunoștința este o însușire a celui păcătos (Ier. 18 v. 20; Rom. 1 v. 21) și ea se aseamănă cu: via lucrată dar neroditoare (Is. 5 v. 1—7); și femeia destrăbălată (Ezek. 16 v. 1—43). Ea se manifestă în: uitarea de Dumnezeu, Creatorul și binefăcătorul, uitarea izbăvirii Lui și nesocotirea jertfei și a darurilor Fiului Său. Trebuie să ne

ferim de nerecunoștința față de Dumnezeu (Deut. 8 v. 11; I. Împ. 12 v. 24—25; Lc. 17 v. 17—18). *Pedeapsa* pentru nerecunoștința față de Dumnezeu, pe care o simțim și noi acum, este prezisă în multe feluri (Neemia 9 v. 20—30; Ps. 105 v. 21, 40—41; Prov. 17 v. 13; Is. 17 v. 10—11; Osea 2 v. 8—12).

Cărți

Pr. Gheorghe Perva: Cazanii pentru azi.

Câte cinci minute de cultură duhovnicească. Arad 1941, Editura Diecezană, 171 pagini, prețul 95 lei.

Osârduitorul publicist și distinsul colaborator al revistei „Biserica și Școala“, Părintele Gh. Perva a scos în editura Diecezană o carte de meditații scurte și concentrate, *pentru toate Duminecile și sărbătorile* de peste an. Lipsesc doar câteva, pentru sărbătorile sfinților.

Lucrarea aceasta, apărută abia de câteva zile, este o noutate în literatura noastră omiletică. Noi avem colecții de predici, dar nu prea avem literatură duhovnicească, meditații. Părintele Gh. Perva se pare că este cel mai harnic scriitor de meditații în actuala omiletică românească. Sfinția Sa este specialist în această ramură a scrisului. Toate scrierile Sf. Sale sunt scrise într'un stil meditativ, stil care se adresează și rațiunii, dar mai ales sentimentului, pietății.

Meditația pioasă și rugăciunea caldă formează puterea evlaviei și hrana vieții duhovnicești. Prin meditație și rugăciune sufletul se mângăie, primește aripi, se înalță și se luminează. Meditația, mai mult decât predica obișnuită, place, înfiorează și emoționează; mișcă inimile și le apropie, alimentează focul adorării și dă temelie de granit convingerilor noastre religioase.

Iată de ce nu putem scrie despre micile *Cazanii* ale Păr. Perva decât cu elogii. Ele sunt de un real folos nu numai preoților, ca material pentru predici și cuvântări ocazionale un an de zile, dar și intelectualilor mireni, iubitori de literatură religioasă, ca lectură de reculegere și înălțare spirituală.

Pentru exemplificare reproducem ultima, în care autorul tălmăcește înțelesul cuvântului: *Amin*:

„Amin grăiesc vouă!“ Cu vorbele acestea își începea Mântuitorul învățăturile veșnice. Amin! Adevăr.

Adevăr a fost Iisus dela Coborîrea pe pământ și până la Înălțare. Cu Amin și-a început viața, cu Amin și-a încheiat-o. Însăși viața I-a fost un cucernic și prelung Amin. „Cel ce este Amin“ (Apoc. III, 14). Un Amin cu un ecou nesfârșit.

„Părinte, de voești, înătură dela mine acest

pahar. Dar nu voia mea, ci *voia ta implinescă-se*". Doamne, îndrăsnesc să dau nume acestor cuvinte ale Tale din grădina Maslinilor. Le numesc așa: parabola Aminului. Inima tuturor Aminelor.

Odinioară, glasul alor șapte trâmbițe de aramă, a făcut să se prăbușească zidurile Ierihonului. Glasul trâmbiții, era glasul războiului. Amin e glasul păcii, strigătul care face să se surpe zidurile îndoelilor, a zăbovelilor, a nepriceperii și a urii.

Când zicem Amin, creștine, zicem: Așa să fie Doamne! Așa cum Tu voiești! Așa să se întâmple! Așa e cum Tu grăiești. Ce sunt eu pe lângă Tine! Ce știi eu! Ce cunosc eu din planurile și înțelepciunea Ta! Știi atât că ești dreptate care nu se clatină și totodată iubire, căreia i-e groază de măsură, iubire, care dăruiește fără să zică vreodată: destul! Iubire, care face să se „umple vasele până sus”, ba chiar să treacă peste măsură, să se reverse peste marginea vaselor, să rămână „douăsprezece coșuri pline de sfărâmături”. Știi atât că îmi ești Tată și un tată nu dă fiului său „piatră în loc de pâine” și nici „șarpe în loc de pește”. Știi că nu-mi voiești răul prin învățăturile, așezămintele și rânduielile Tale sfințite.

De aceea, Amin Doamne, pentru toate. Amin dinainte la toate poruncile Tale. Amin, pentru lacrimile vărsate; Amin, pentru înfrângerile cari pot veni; Amin, atât pentru bucuriile cât și pentru pedepsele pe cari știi că mi le vei da. Amin pentru soare, Amin pentru ploaie. Amin prietenului. Amin dușmanului. Amin puternic și deplin. Amin ce nu se destramă și nici nu se îndoie ca trestia. Amin pe viață și pe moarte.

Amin, totdeauna strigat către cer, tare și cu palmele făcute pâlnie la gură.

Doamne! Amin pentru câte le pricep și pentru câte nu le pricep. Fumul de tămâie, care duce în spre cerul Tău, tot ceea ce noi oamenii nu mai putem spune cu vorbele, să ducă și Aminul meu smerit! Cu Amin subscriu la sfârșitul acestei cărți scrisă pentru preamărirea Ta. Un Amin aș vrea să fie viața mea.

Doamne! Amin în genunchi și cu mâinile împreunate pentru rugăciune...

Doamne! De trei ori Amin!

Culegere de Rugăciuni și Cântări pentru pelerini și membri din „Oastea Domnului”, alcătuită de Prot. C. Turicu. Arad 1941, Editura Diecezană, 96 pagini, 12 lei.

În vederea procesiunilor și misiunilor ce se fac la mănăstirea H. Bodrog și la schitul Sf. Gheorghe, P. C. Prot. C. Turicu a scos în editura Diecezei o bogată culegere de Rugăciuni și Cântări de un vădit folos sufletesc pentru toți pelerinii. În colecție sunt publicate:

Rugăciunile înainte de plecare, cântări la Adormirea Maicii Domnului, Doxologia mare, Rugăciuni și cântări versificate pentru a se cânta pe drumul către mănăstire, la mănăstire și la întoarcerea dela mănăstire.

Urmează programul misiunilor, rugăciunile și cântările potrivite pentru pelerinajul dela Schimbarea la Față și pentru Ziua Crucii. De încheiere se publică o parte din ecteniile și rugăciunile Sf. Liturghii, pricisne și cântări la înmormântare.

Materialul colecției este adunat din cântările și rugăciunile Bisericii, din cântările Oastei Domnului și dintr-o colecție anterioară publicată de Diecezana.

Preoții au prilejul să vestească din vreme credincioșilor apariția cărții și să-i îndemne a și-o procura, pentru a nu lipsi din mâna niciunui pelerin, când merge la mănăstire. Cântecul religios pe drumul către și dela mănăstire este unul dintre mijloacele cele mai bune pentru trezirea și cultivarea sentimentului religios. De aceea se cere cât mai bine cunoscut, învățat și popularizat.

Informațiuni

■ **D-l Mihai A. Antonescu**, Vice-președinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, Sâmbătă în 19 Iulie 1941, a rostit la Radio București o magistrală conferință despre lupta actuală și *misiunea imperială* a neamului românesc *dela Bug și până la Tisa*, din care reproducem următoarele pasagii:

...Războiul crucii și al luminii ne-au înfrățit în lupta pentru legea și glia românească.

Infruntând urgia cotropitoare a bolșevismului întunecat, am pășit din nou pe pământul unde de veacuri răsună doina codrilor, buciul luptei și clopotul creștinătății noastre izbăvitoare.

Glia lui Ștefan cel Mare și a lui Ferdinand cel Leal, cu vetrele ei bătrâne și mănăstiri domnești, a primit din nou mândria libertății și a credinței sale.

Pământul sfânt în care dorm ctitorii veșniciei noastre, pământul cald de sângele ultimilor desrobitori, el ne deschide azi pridvor de istorie nouă cu bolși mari de veac nou. Azi ne-am șters de pe frunte pata robiei, ne-am scos din suflet fierul nedreptății și — smulgând neamului vieți și inimii românești sânge, — pășim din nou senini pe drumul statorniciei noastre.

Un neam nu poate să-și trăiască viața și să-și aprindă viforul puterii decât prin luptă și prin credință.

Ne-am spălat în sânge nedreptatea, iar credinței noastre i-am ridicat azi catăpetesme

de lumină, cari răsar sus pe cerul liniștit al Europei prin fapta și lupta eroilor noștri.

De aceea în ceasul când Cernăuții și Chișinăul nostru sunt azi din nou stranele bisericii de unire românească, să aprindem candelele recunoștinței pentru Dumnezeuul părinților noștri și pentru acei cari s'au jertfit întru credința Lui...

...In această zi de biruință, deschideți-vă toți sufletul adevărului și uniți-vă în simțiri, așa cum s'au unit dealungul veacurilor voevozii și răzeșii, vlădicii și ctitorii trecutului nostru, așa cum s'au înfrățit în pământul biruinței eroii desrobitori, de eri, de azi și de totdeauna.

Cotropit, tărămat sub domnii străine, neamul nostru și-a trăit în arcul dacic moștenirea Romană a unui trecut imperial care stă astăzi temelie în limba noastră mărturisitoare de veșnicie, în limba noastră care de două mii de ani buciună pe coama de mândrie a Carpaților și doinește pe valurile Bugului și Nistrului, a'le Tisei și Danării...

Am stat strajă de veacuri împotriva păgânilor și întunecului, am primit în trupul nostru cnutul împilărilor și al jertfelor desrobitoare, pentru ca azi să putem purcede la împlinirea marelui nostru destin.

▼ Suntem aci o temelie de lume nouă.

Prin Carpații de Nord și Pocația ne ridicăm drept spre Baltica, prin Marea Neagră străjuim străntorile, prin valurile de poale ale Danării privim Balcanii, prin Banat întindem un braț spre Adriatica latină, iar prin podișul Transilvaniei ne urcăm spre Europa de Mijloc.

Așezat pe Dunăre reprezentăm în civilizația Europei și a Germaniei drumul viitorului, iar zidirea Europei ne va găsi stăpâni la gurile Danării credincioși vieții de dreptate ce va să vină.

Pe drumul care leagă Europa de Asia și de Orientul Sudului, stă strajă, bogăția bătrână a unui popor tânăr.

Răscruce de drumuri și de destine, poartă de viață și de pază, aceasta este misiunea noastră în arcul Carpaților și o vom împlini fără șovăire împotriva tuturor pedicilor și dușmanilor, fiindcă aceasta este chemarea noastră, care ne vine de dincolo de oameni și care se va împlini dincolo de zări.

Așa cum în veacul mijlociu am fost păvăza izbăvitoare la Rovinele lui Mircea și la Podul Înalt al lui Ștefan cel Mare, așa cum acum 20 de ani am înfrânt hoardele comuniste din Budapesta și pe Nistru, destinul

nostru ne poruncește azi să fim pod de lume nouă în civilizația Europei de mâine...

■ **Cucerirea Chișinăului**, capitala Basarabiei, a fost sărbătorită în toată țara Duminecă în 20 Iulie 1941, prin servicii divine în toate bisericile din Țară, prin colecte pentru fondul „Darul Soldatului” menit a ajuta familiile eroilor morți pe câmpul de luptă pentru desrobirea pământului strămoșesc, și prin parastase pentru regii întemeietori și întregitori ai României. În acest scop însuși generalul I. Antonescu, Conducătorul Statului, venit de pe front, s'a închinat în mănăstirea dela Curtea de Argeș, — și a adresat următorul apel către Basarabeni și Bucovineni, care a fost cetit în toate bisericile:

Basarabeni și Bucovineni!

Cu vrerea Domnului, prin sângele eroilor noștri și al bravilor noștri aliași germani, am izgonit de pe pământul strămoșesc pe dușmanii neamului, redându-vă libertatea și credința, onoarea și drepturile.

Am prăvălit stăpânirea întunericului, care a pustiit bisericile, casele și avutul vostru.

Am spulberat cu vitejia ostașilor cotropirea sălbatecă a acelor ce v'au ținut în robie și au răspândit pe pământul nostru moartea și focul.

Ne întoarcem răsbunători în glia moldovenească a lui Ștefan cel Mare reșezând deapururi temelile neamului românesc.

Basarabeni și Bucovineni!

Anul sbuciumat de umilire și nedreptate, de cotropire și vrajbă a luat sfârșit.

Ați simțit prin propria voastră suferință, prin sărăcia și umilirea în care ați trăit, ce înseamnă comunismul!

Ați putut judeca singuri că viața fără libertate și proprietate, fără dreptate și familie, fără biserică și lumină, este mai cumplită decât moartea.

Eroii și bravii armatei noastre v'au liberat.

Cinstiți-le jertfa și lupta prin fapta voastră.

Din încercarea și jertfa noastră să luăm învățătură.

Un neam trăește și se înalță prin fapta de credință și luptă, prin munca și sbuciumul fiecăruia din fiii lui.

Din cenușa robiei și din rănile încercării să ridicăm azi noi temeiuri de viață.

Trecutul s'a stins, să întemeiem viitorul.

Trebuie să ștergem toate urmele prădătorilor și să distrugem toate uneltele lor.

Voiu conduce eu însuși organizarea Basarabiei și Bucovinei și voi reface toate așezările.

În popasul acestui an de prăbușire, țara noastră, vechea noastră patrie, s'a schimbat.

O domnie nouă și curată, o nouă ordine întemeiată pe cinste și pe muncă.

Vom duce lupta și înnoirea mai departe, prăvălind în tândări tot ce a împiedecat neamul nostru, să se înalțe.

Românii vor fi cu adevărat stăpâni în țara lor și vor simți cu adevărat bucuria muncii și rodul pământului lor.

Voi veghea până la moarte ca drepturile voastre să fie simțite, ca viața nouă ce întemeiem să steargă toate amintirile păcatelor noastre din trecut.

Prindeți-vă dar cu încredere în roiul de muncă pe care-l începem astăzi.

Basarabeni și Bucovineni, prin disciplină, prin ordine, prin muncă, pășiți în marșul învierii naționale.

Sub scutul armatei desrobitoare porniți la fapta nouă.

Am plătit scump blestemul greșelilor trecutului.

Să răsunăm prin vrednicia noastră de azi, uitarea de ieri; meritați-vă morții, meritați-vă patria.

Să trăiască România!

Trăiască Regele nostru Mihai I.

Trăiască aliații noștri!

Și marele conducător al Germaniei Adolf Hitler.

■ **Corul din Arad-Pârneava la Lipova.** Du minecă, 20 Iulie, ziua Sf. Prooroc Ilie, corul „Tinerimea română din Arad-Pârneava” a trăit o zi de înălțare sufletească deosebită, prin vizitarea orașelului de pe malul stâng al Mureșului, Lipova.

Înainte de masă, corul a dat răspunsurile la Sf. Liturghie și De-Deum-ul pentru biruința cea mare a României, oficiate la Sf. Mănăstire din localitate.

După suvârșirea Sfințelor Slujbe, corul urma să viziteze băile Lipovei. Cu multă binevoiență, domnul primar al Lipovei Iulian Puticiu în înțelegere cu dl director al băilor Popa, au pus la dispoziția corului două autobuse în mod gratuit, pentru acest scop.

La ora șase după masă, dl Primar Iulian Puticiu s'a deplasat la băi unde a invitat corul să dea un concert pentru sărbătorirea zilei de 20 Iunie.

Astfel în prezența autorităților din Lipova și al lor trei sute de familii cari formează colonia italiană din această localitate, a urmat un concert de cântece, religioase, patriotice și naționale, până la ora 8 seara când a luat sfârșit.

După concert, dl Primar a oferit coriștilor o gustare mulțumindu-le pentru felul cum au înțeles să se poarte în această zi la Lipova. Printre lacrimi, Domnia Sa a spus: Copiii mei! despre ceiace simt eu astăzi voi nu vă puteți da seama până mai târziu. Am fost și eu 50 de ani corist și dirijor, și să știți că în viața noastră românească, la sate și la orașe, muzica și corurile românești formează un factor principal de cultură națională. Să fiți demni de această onoare ce vi se face de a cânta credincioșilor la Sfânta Biserică și la Casa Națională.

Însoțiți pretutindeni de reprezentantul corului „Doina” din localitate, dl Coriolan Lucaci, corul din Pârneava s'a întors la Lipova seara la ora 9, de unde și-a luat drumul spre Arad, cu impresii frumoase pe cari nu le va putea uita niciodată.

După aceste momente atât de fericite, trăite în Lipova, membrii corului din Pârneava își îndreaptă ruga fierbinte către Bunul Dumnezeu, cerând sănătate întru îndelungare de zile Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Dr. Andrei Magieru, care susține acest cor cu înaltă bunăvoință și dragoste.

Deosebită recunoștință aduce corul, Prea Cucerniciei Sale Părintelui Protopop Florea Codreanu, fondatorul corului de acum cinci ani, care se ocupă intens

de educația sufletească a coriștilor și de bunul mers al Casei Naționale din Pârneava, iar împreună cu dl Ioan Dan, primul episcop al bisericii Catedrale au înțeles necesitatea unei asemenea excursii și au acoperit cheltuielile de transport din fondurile parohiei noastre.

Sufletele tuturor coriștilor din Pârneava sunt acum în rugăciune pentru președintele și ajutorul său, cari luptă pe „Frontul Sfânt” împotriva boșevicilor.

Dirijor

Nr. 3485/1941.

Comunicate

Conform dispoziției Ministerului Cultelor Nr. 37.727/1941 „nici o autoritate de Stat nu va primi sub nici un motiv, în operațiunile sau tranzacțiile ce s'ar face, rubla rusească (sovietică). Toate operațiunile vor fi făcute numai în lei”.

Arad în 21 Iulie 1941.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad

Nr. 3486/1941.

Comunicăm aci în copie adresa Consiliului Central Bisericesc referitor la ajutorarea parohiilor din Basarabia și Bucovina de Nord cu cărți de ritual.

Copie: Patriarhia Română, Consiliul Central Bisericesc Nr. 4550, București, 11 Iulie 1941. „Pentru a putea face față imediat trebuințelor bisericești în parohiile din Bucovina de Nord și Basarabia, realitate la Patria Mamă prin războiul sfânt de dezrobirea fraților, purtat de victorioasele armate române-germane, cu frățescă dragoste. Vă rugăm, să binevoiți a dispune, de urgență, ca toate bisericile din cuprinsul Eparhiei P. S. Voastre, cari au două sau mai multe rânduri de cărți de ritual, să dea în mod obligatoriu un rând pentru bisericile din Bucovina și Basarabia, cunoscând, ca potrivit dispozițiilor ce s'au luat, Tipografia Cărților Bisericești le va elibera altele noi, după ce ele vor fi reimprimare”.

Invităm pe C. Preoți și episcopii parohiale a da ascultare acestui apel și a înainta în termen de 3 zile oficiilor protopopești tabloul cărților pe cari le pot ceda, cuprinzând titlul și valoarea cărților.

P. C. Părinți protopresbiteri vor înainta tabloul cărților în termen de 10 zile.

Arad, la 21 Iulie 1941.

† ANDREI

Episcop.

Traian Cibian
consilier, ref. eparhial.

Nr. 3124/1941.

Recomandăm P. C. Preoți cartea d-lui Tiron Albani: *Un petec de Asia în Europa*, cuprinzând patimile românești în ținuturile ajunse sub jug străin. Se poate cere dela Diecezana. Prețul unui exemplar este de 50 lei.

Consiliul Eparhial

Nr. 3458/1941.

Anunț școlar

La 1 Septembrie 1941 se va deschide sub patronajul Episcopiei Noastre

Școala de Gospodărie casnică

(de natură practică)

în localul Internatului Diecezan de fete din Arad cu durata de 1 an (1 Septembrie – 15 Iulie).

Se vor preda următoarele materii:

1. Teoria alimentară,
2. Economia domestică,
3. Horticultură,
4. Puericultură,
5. Igienă și medicină populară,
6. Asistență socială,
7. Contabilitate,
8. Educație morală,
9. Educație familiară.

Elevele vor face practică din:

1. Bucătărie,
2. Spălat și călcat,
3. Croitorie (lingerie, haine, broderii),
4. Țesut, tors și impletit,
5. Grădinărit,
6. Menaj (toate ramurile curățitului).

Condiții de primire:

1. Absolventele de 4 clase secundare în etate dela 16-20 ani.
2. De religie ortodoxă română, cu preferință fiice de preot și învățător din Eparhia Aradului.
3. De sănătate perfectă.

Taxa de întreținere anuală lei 15.500, plătită în 3 rate anticipative.

Cererile se vor înainta Consiliului Eparhial până la data de 20 August 1941 provăzute cu anexele:

- a) Certificat școlar despre absolvirea a 4 clase secundare,
- b) Extras din matricola botezaților,
- c) Atestat medical.

Direcțiunea Internatului Diecezan de fete va da lămuririle privitoare la îndatoririle elevelor interne.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial, ținută la 19 Iulie 1941.

ss. † ANDREI
Episcop,
(1-3)

ss. Prot. Caius Turicu
consilier referent eparhial.

Nr. 3429/1941.

Concurse

Se publică concurs *din oficiu* cu termen de 15 zile, socotite dela prima apariție în organul eparhial „Biserica și Școala“, pentru îndeplinirea parohiilor:

I. Târnova I. protopopiatul Șiria.

Venite:

1. Sesia parohială 32 jugh.
2. Birul și stolele legale.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa I (prima)*.

II. Colonia Gurba protopopiatul Ineu.

Venite:

1. Sesia parohială 32 jugh.
2. Stolele legale.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa III (treia)*.

III. Neagra protopopiatul Buteni.

Venite:

1. Sesia parohială 25 jugh.
2. Stolele legale și birul parohial.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa III (treia)*.

Se publică concurs, *cu salarul dela Stat*, pentru următoarele parohii:

1. **Monoroștia**, protopopiatul Radna,
2. **Pârnești** „ „
3. **Seliște** „ „
4. **Stejar** „ „
5. **Leasa** „ Hălmagiu.
6. **Pleșcuța** „ Gurahonț.
7. **Cinteiu II.** „ Chișineu.
8. **Nadăș II.** „ Șiria.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad.

Preoții numiți la vreuna din aceste parohii, vor plăti impozitele după beneficiul preoțesc din al lor.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 15 Iulie 1941.

† Andrei

Episcop.

Traian Cibian
consilier referent eparhial.

2-2

Nr. 2981/1941.

Se publică concurs pentru întregirea postului de *impiegat cl. II* la Cancelaria Episcopiei ort. române din loc.

Reflectanții la acest post trebuie să întrunească toate condițiunile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicabile funcționarilor bisericesti, precum și condițiunile legilor și regulamentelor bisericesti în vigoare și să fie ort. român.

La cererile concursuale se vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de cetățenie;
2. Extras de naștere dela oficiul stării civile și extras de botez;
3. Extras din matricula stării civile, dacă candidatul este căsătorit;
4. Extrase din matricula stării civile pentru cei născuți, dacă candidatul are copii;
5. Certificat de moralitate, dovedind că candidatul are purtare morală bună, că n'a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii publice și siguranței Statului și că nu a fost destituit, sau pus în disponibilitate din alt serviciu public;
6. Certificat școlar din care să reiasă că este licențiat în teologie sau cel puțin absolvent al unei Academii teologice;
7. Certificate de serviciu;
8. Act despre situația militară;
9. Certificat medical eliberat de un medic oficial și
10. Declarație de avere a candidatului, a soției și a copiilor săi.

Având în vedere dispoziția Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor, Direcțiunea Cultelor Nr. 11076/1941 la acest post numai cleric refugiat poate reflecta.

Cererile concursuale se vor înainta Consiliului Eparhial până la 31 Iulie a. c., concurenții având a se supune unui examen, pe baza căruia pot fi numiți, conform Regulamentului pentru întregirea funcțiilor administrative ale Episcopiei.

Data ținerii concursului se va comunica la timp celor cari au înaintat cereri concursuale.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 19 Iunie 1941.

3-3

Consiliul Eparhial